

CÍNOWOLFRAMOVÉ RUDY

A KONCENTRÁTY Stanovení oxidu křemičitého

ČSN 44 1504

Оловянновольфрамовые руды и концентраты. Определение содержания окиси кремния

Tin-tungsten ores and concentrates. Determination of silicon dioxide content

Tato norma platí pro chemický rozbor cínwolfraimových rud a koncentrátů a určuje stanovení oxidu křemičitého vážkovou metodou.

Při provádění rozboru musí být dodržena všechna ustanovení podle ČSN 44 1701.

1 PODSTATA METODY

Vzorek se rozloží tavením s hydroxidem sodným, po okyselení výluhu se oxid křemičitý vyloučí dehydratací s kyselinou chloristou. Oddělení oxidu křemičitého od vyloučené kyseliny wolframové se provede rozpuštěním kyseliny wolframové v uhličitane amonném.

2 CHEMIKÁLIE A ROZTOKY

2. 1 Kyselina chlorovodíková $q = 1, 19 \text{ g/cm}^3$ a roztok 1 + 9.

2. 2 Kyselina sírová $q = 1, 84 \text{ g/cm}^3$, roztok 1 + 1.

2. 3 Kyselina chloristá* $q = 1, 68 \text{ g/cm}^3$.

2. 4 Kyselina fluorovodíková, roztok 40%.

2. 5 Disíran draselný.

2. 6 Hydroxid sodný.

2. 7 Uhličitane amonný, roztok c $(\text{NH}_4)\text{CO}_3 = 1 \text{ mol. l}^{-1}$.

2. 8 Ethylalkohol 96% (obj.).

*Při práci s kyselinou chloristou je třeba dodržovat všechna bezpečnostní opatření, zejména je třeba mít digestoř vyzděnou šamotem nebo obloženou obkládačkami, se splachovacím odtahem. Dehydratovaná kyselina chloristá může nárazem nebo stykem s organickými sloučeninami explodovat.

Nahrazuje ČSN 44 1639 z 8. 7. 1970 viz DODATEK

Účinnost od: 1. 7. 1991

28221